

[Aksel Larsen.]

et tilfældigt mislykket Eksperiment i Sovjetrusland, og jeg glæder mig overordentlig til, at Justitsministeren snarest i „Arbejderbladet“ vil forklare nærmere, hvad han har ment med sin Tale i Studenterforeningen. Jeg kan fra „Arbejderbladet“'s Redaktion afgive den højtidelige Forsikring; at man med Glæde og Begejstring skal optage de justitsministerielle journalistiske Indlæg. Men jeg kan kun notere, at Justitsministeren ikke har gentaget sine usaglige Angreb paa Sovjetunionen ved sin Tale om Eksperimentet, men nu er kommet ind paa en noget anden Linie: at det netop er lykkedes at bringe Svangerskabsaffærdelserne til at gaa ned i Sovjetrusland.

Jeg bestrider ikke, at Straffen dør har spillet en Rolle, men jeg hævder kun, at Straf vilde være fuldkommen virkningsløs, hvis ikke de sociale Forhold var forbedret, og jeg hævder, som jeg hævdede i Gaar, at selv om man gennemfører de strengeste Straffeforanstaltninger herhjemme, og selv om man tusinde Gange slaar Nævningerne ihjel, saa ændrer det ikke de faktiske Forhold, saa længe de sociale Tilstande i Landet er saa elendige, som de er. (*Boeck-Hansen*: De er da værre i Rusland alligevel). Nej, det er de ikke. Justitsministeren siger, at Lægernes Ansvar vil ikke blive ringere efter Kommissionens Forslag end efter Regeringsforslaget; Lægerne har i og for sig efter begge Forslag Ansvaret ved at træffe Afgørelsen. Men efter Regeringsforslaget staaer Politiet og Domstolene som en Trusel mod Lægerne, under Hensyn til hvilken de skal træffe deres ansvarlige Afgørelser, og det vil naturligvis faa Lægerne til at være yderst forsigtige. Men det er de Forhold, jeg siger man ikke kan byde Lægerne. (*Justitsministeren* [Steincke]: Det gør man jo ogsaa efter Kommissionsforslaget). Nej, det gør man ikke, for Kommissionen har mig bekendt ikke foreslaaet, at Nævningerne skulde afskaffes. Og hvad Nævningerne angaar, har jeg lyst efter et sagligt Argument for deres Afskaffelse. Jeg har kun faaet eet, nemlig at nu har vi jo faaet Domsmandsinstitutionen, som skal træde i Kraft. Ja, men i selve Loven, hvorefter Domsmandene indføres, staaer intet om, at Nævningerne skal afskaffes, det er noget, man ekstra kommer og foreslaar nu, noget, som man altsaa ikke tænkte paa dengang. Man benytter altsaa Lejligheden og kommer nu og siger: Nu har vi Domsmandene, saa kan vi kuppe Nævningerne væk. Det er det, jeg protesterer imod. Det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, det er,

fordi jeg ønsker Straffrihed paa det Omraade, til Trods for at Kommunisterne tidligere har forelagt et Lovforslag, i Henhold til hvilket der ogsaa skulde straffes, hvis Loven blev overtraadt. Det er det aldeles ikke; men det er, fordi jeg i denne Henseende er enig med den forhenværende Rigsadvokat, naar han siger, at man maa takke Nævningerne, fordi de har gjort Samfundet opmærksom paa, at her var noget galt. Jeg tror, man kan tage Nævningerne i denne Forbindelse som et Udtryk for den virkelige, den sande offentlige Mening her i Landet, ikke den, der kommer til Udtryk i Avispalterne eller paa de Lister, som Præstefruerne gaar rundt i Sognene med. Derfor finder jeg det praktisk, hvis man fortsat havde Nævninger til som Folkets Repræsentanter at afgøre, hvorledes denne vigtige Lovgivning skal fortolkes eller ikke fortolkes, og naar man ikke vil have dem, naar man vil have dem afskaffet, er det, fordi man er af samme Mening som det ærede Medlem Hr. Pürschel: man frygter for, at Loven skal være i Uoverensstemmelse med Folkets Mening, og saa vil man sikre sig mod, at Folkets Repræsentanter, Nævningerne, faar Lov til at give denne Mening Udtryk.

Justitsministeren siger, at Kommissionen ønsker sikkert Nævningerne afskaffet, og henviser til, at det har fhv. Rigsadvokat Goll givet Udtryk for. Der er mig ikke noget bekendt om, at Kommissionen har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, der er mig ikke noget bekendt om, at den fhv. Rigsadvokat har spurgt de øvrige Kommissionsmedlemmer ud, før han udtalte sig. Men maa jeg minde Justitsministeren om, at fhv. Rigsadvokat Goll, da han var Formand for Kommissionen, var saa ufor-sigtig praktisk talt i Kommissionens Navn at optræde i en Retssag, hvorefter han blev grundigt desavoueret af de andre Kommissionsmedlemmer. Saa Forsøget paa at henvise til fhv. Rigsadvokat Goll og sige, at dermed har Kommissionen talt, det Forsøg er mislykket.

Jeg vil gerne sige et Par Ord til Prostitutionens Fortaler her i Tinget, det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem ved paa Forhaand, hvad jeg nu vil sige, men det kunde være, at de øvrige Medlemmer af Tinget ikke er begavet med saa sjælden en Evne til at læse Tanker, og derfor skal jeg sige det alligevel. Jeg staaer fuldkommen ved, hvad jeg sagde i Gaar, ønsker ikke noget af det usagt, men ønsker tværtimod at understrege det, efter at det ærede Medlem Hr. Pürschel her har til-